

S^Q DE BATA⁼¹⁰⁷
VIS EX CHILIADIBVS
ERASMI.

S^Q AVRIS BATAVA.

Quemadmodum Græci dicunt, Βιώτιον ὄν, id est, Bœoticā aurem, propinguī crassāq;. Itidem Martialis epigrammatum libro sexto, Batauam aurem dixit agrestem, inclegantem, tetricamq;.

Tu ne es, tu ne, ait ille Martialis,
Cuius nequitias iocosq; nouit,
Aurem qui modo non habet Batauam.
Sic em̄ legit Domitius Calderinus, quam
quam nonnulli mutarant, pro Batauam,
seueram. Erant Bataui Germaniæ popu-
li, Cathorum pars, qui domestica sedicio-
ne pulsi, extrema Gallicæ oræ uacua cultos
ribus, simulq; insulam inter uada sitam oc-
cupauere: quam mare oceanum a fronte,
Rhenus amnis tergum ac latera circunlu-
it. Gens tum bello ualida, ut quæ Germa-
nicis bellis esset exercitatissima; tum opis
bus pollens, quod Romana militia nō ex-

hauriatur, quandoquidem erat his csi im-
perio societas, ut uiros tantum armiq; mi-
nistrarent: quemadmodum copiosius pro-
didit Cornelius Tacitus libro uicesimo.
Conuenit inter plerosq; doctos, nec id re-
fragantibus coniecturis, eam insulā, cuius
meminit Tacitus, esse quam nunc Hollan-
diam uocant, terram mihi semper & cele-
brandam, & uenerandā, ut cui uitæ huius
initium debeā. Atque utinam illi nos tam
possimus honestamento uicissim esse, quā
illa nobis non est pœnitenda. Nam quod
Martialis eam gentem rusticitatis insimu-
lat, quod eadem Lucanus trucem uocat:
aut nihil ad nos pertinet, aut etiam laudī
uertendum arbitror utrumque. Siquidem
quæ gens non aliquādō fuit rudior? Aut
quando Romana gens laudior, q; cum
præter agriculturam & militiam, nihil at-
tium nosset? Quod si quæ quōdam in Ba-
tauos dicta sunt, cōtendet aliquis ad hui-
us temporis rationem pertinere, quæ ma-
ior laus Hollādiæ meæ poterit tribui, q; si
dicatur a Martialis iocis abhorrere, quos
etiam ipse nequitias appellat? Utinamq;
Christianis uel omnibus aures essent Ba-

tauæ, quo pestilentes eius poetæ facetias,
aut non admitterent, aut certe his non ca-
perentur. Quod si quis id rusticitatem uo-
care uelit, nos conuicium haud illibenter
agnoscimus: uidelicet, cum integris Lace-
dæmonijs, cum priscis illis Sabinis, cum
laudatissimis Catonibus commune. Lu-
canus autem (opinor) ita truces appellat
Batauos, ut Vergilius acrem Romanum.
Alioqui si mores domesticos spectes, non
alia gens est ad humanitatem, ad benigni-
tatem propensior: cuiq; minus adsit uel fe-
ritatis, uel truculentiæ. Ingenium simplex,
& ab insidijs, omnij; fuko alienum, nullis
grauibus obnoxium uitijs, tantum ad uo-
luptatem, præcipue cōuiuiorum, aliquan-
to deditius. Cuius rei causam esse puto,
miram retum omnium exhuberantiam,
quibus uoluptatis studium irritari solet:
idq; partim ob commoditatem importati-
onum, quod non solum occupat duo nos-
bilissimorum fluminum ostia, Mosæ Rhe-
niq; uerum etiam quod aliquanta sui par-
te Oceano alluitur: partim ob natuam re-
gionis hubertatem, ut quæ passim nauiga-
bilis ac piscoesis interluatur fluuijs, pa-

scuis huberūmīs abundet. Ad hæc auīum
infinitām copiām paludes saltusq; sup=
peditant. Proinde negant aliam inueniri
regionem, quæ simili fpatio, tātum oppi= dorum contineat, mediocrī quidem ma= gnitudine, sed incredibili politia. In do= mesticæ supellectilis nītore, palmam uni concedunt Hollandiæ negotiatores, qui= būs pleraq; pars orbis est peragrata. Me= diocriter eruditoriū, nusquam gentiū fre=quentior numerus. Ad exquisitam erudi= tionem, p̄fertim antiquam, quod nō per= inde multi perueniant, aut uitæ luxus in causa est, aut quod apud illos plus hono=ris habetur egregiæ morum integrati, quām egregiæ doctrinæ. Nam ingenium non esse negatum illis, plurimis constat argumentis, quanquam mihi sane quām mediocre contigit, ne dicam exiguum, ut cætera pleraq;.

hæc auium
tusq; sup;
m inueniri
itum oppi;
uidem ma-
ritia. In dos
almam uni-
atores, qui-
grata. Me-
gentiū fre-
stam erudi-
tio nō per-
tæ luxus in
plus hono-
rabilitati,
ingenium
mis constat
sane quam
exiguum, ut

D
G
BV
Ger
m